

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 29.1.2007
СОМ(2007) 30 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ
ПАРЛАМЕНТ**

Преглед на управлението на запасите от дълбоководни видове риби

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Преглед на управлението на запасите от дълбоководни видове риби

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	Въведение	3
2.	Цялостен преглед на регламентите на Общността относно правото на риболов в дълбоки води.....	4
3.	Ефикасност на регламентите	5
3.1.	Адекватни ли са приетите мерки?	5
3.1.1.	Нива общ допустим улов.....	5
3.1.2.	Уместност на нивата на ОДУ относно управлението на запасите от дълбоководни видове риби	6
3.1.3.	Управление на риболовната дейност по отношение на дълбоководните запаси.....	7
3.2.	Приложение на регламентите:	8
3.2.1.	Програми за наблюдение и вземане на образци за научни цели.....	8
3.2.2.	Списъци на определените пристанища.....	9
3.2.3.	Списък на риболовните кораби, притежаващи разрешително за дълбоководен риболов.....	10
3.2.4.	Докладване на риболовната дейност.....	10
3.2.5.	Мониторинг и контрол	10
4.	Заключения	11
	ПРИЛОЖЕНИЕ	13

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Обхватът на този преглед е ограничен до дълбоководния риболов, извършван във водите на Общността и в зоните, за които са наложени ограничения на улова от Комисията за риболов в Североизточния Атлантик (КРСА/NEAFC) и Комитета за риболов в Източноцентралния Атлантик (КРИЦА/CECAF). Затова той не разглежда риболова, извършван в други зони, за които са наложени ограничения на улова, като тези на Организацията за риболов в Северозападния Атлантик (NAFO), Организацията за риболов в Югоизточния Атлантик (SEAFO), или в зоните в открито море, за които няма наложени ограничения на риболова.

Прегледът е съсредоточен по-скоро върху управлението на запасите от дълбоководни видове риби, отколкото върху по-всеобхватните съображения за екосистемата, като защита на чувствителните морски екосистеми. Това е само въпрос на насочване на вниманието и не означава, че Комисията счита, че отражението на дълбоководния риболов върху екосистемата е по-маловажно.

Счита се, че дълбоководните видове са тези, които живеят на дълбочини по-големи от 400 метра. На тези дълбочини има много малко светлина, вследствие на което хранителната верига зависи от детрита, падащ от по-горните слоеве на водната колона, което пък води до много ниско възпроизводство. Дълбоководните видове риби обикновено живеят дълго, нарастват бавно и късно достигат полова зрялост. Освен това те се характеризират и с ниска плодовитост. Всички тези характеристики ги правят особено уязвими при прекомерния улов на риба.

С някои изключения, риболовът на дълбоководни видове се е развил и разраснал преди наличието на достатъчно информация, която да служи за основа на формулирането на становище относно неговото управление. Това важи най-вече за последното десетилетие, когато експлоатацията на запасите от редица видове риби нарасна, поради това че риболовът навлезе в по-дълбоки води или в нови зони. Данните за риболовната и разтоварителната дейност са малко, а количествата изхвърлена риба в повечето случаи остават недокладвани, макар че те могат да бъдат значителни. Това постави в трудно положение Международния съвет за проучване на морето (ICES) относно предлагането на устойчива експлоатация на морските ресурси, но той отбеляза, че най-експлоатираните дълбоководни видове са били предмет на риболов извън безопасните биологични граници и че трябва да се пристъпи към незабавно намаляване на риболовната дейност. Нови риболовни дейности трябва да бъдат разрешени единствено, когато се разрастват много бавно и са придружени от програми за събиране на данни, които могат да позволят да се направи оценка на състоянието на запасите.

При по-голямата част от видовете дълбоководен риболов се улавят различни морски видове. Например около 70 дълбоководни вида риби са вписани като улов на тралери, чиято цел е дългоопашата риба. Много малко се знае за последиците от дълбоководния риболов върху екосистемата, различни от пряката вреда, която може да бъде причинена на естествената среда на тези видове в резултат на използваните риболовни принадлежности. ICES се обърна с искане цялата известна информация да бъде предоставена на работната група, както и за разработване на програми за директен мониторинг, например използване на изследователски кораби.

2. ЦЯЛОСТЕН ПРЕГЛЕД НА РЕГЛАМЕНТИТЕ НА ОБЩНОСТТА ОТНОСНО ПРАВОТО НА РИБОЛОВ В ДЪЛБОКИ ВОДИ

За първи път през 2002 г. бе въведен общ допустим улов (ОДУ) за някои от тези видове риби (Регламент (ЕО) № 2340/2002 на Съвета¹ въз основа на предложение на Комисията, при който бяха взети предвид данните от дневник за улова на риба, проследяващ риболова в рамките на десет години (1990-1999 г.). Поради факта че научното мнение за запасите от дълбоководни видове риби се представя на всеки две години, Регламент № 2340/2002 определя ОДУ за дълбоководните видове риби за 2003 г. и 2004 г.

След разширяването на Общността през 2004 г. съгласно член 57 от Договора за присъединяване трябваше да бъдат определени квоти за новите държави-членки. Ако това не бе направено, новите държави-членки трябваше да прекратят риболова при влизането си в Общността, въпреки че по-рано имаха законни възможности за риболов. В Регламент (ЕО) № 2269/2004 на Съвета са посочени квотите за присъединяващите се страни като се използва метод, подобен на този, използван при определяне на квотите в Регламент 2340/2002, но въз основа на данните за техния предишен улов за периода от 1993-2002 г. вместо този за 1990-1999 г. В Регламент № 2269/2004 квотите за новите държави-членки бяха добавени към тези, посочени в Регламент № 2340/2002 за съществуващите държави-членки, изразявайки се в по-висок ОДУ за Общността. Получените в резултат на това инструменти за разпределяне на квотите бяха използвани като основа за разпределяне на ОДУ между държавите-членки през следващите години. Разпределянето на ОДУ бе спорен въпрос, поради това че за държавите с вече развит риболов бе определен по-голям дял от ресурсите спрямо този за страните, които се стремят към развитие на алтернативни възможности за риболов, но имат малко данни за предишния улов в момент, когато на традиционния риболов, най-вече на треска, бяха налагани все повече ограничения.

Регламентът за определяне на ОДУ и квоти бе допълнен от Регламент (ЕО) № 2347/2002³ на Съвета за определяне на специфични изисквания за достъп и свързаните с това условия, приложими към риболова от запасите от дълбоководни видове риби. Целта на този регламент бе да възпре разрастването на риболовната дейност по отношение на дълбоководните видове риби, като задължи всички кораби, които улавят повече от 10 тона дълбоководни видове риби годишно, да имат разрешение за риболов на дълбоководни видове, в противен случай този техен улов може да бъде ограничен до 100 кг на излизане за риболов. Нещо повече, общият капацитет на корабите, притежаващи разрешения за дълбоководен риболов, бе ограничен до съвкупността от капацитета на корабите, които са уловили повече от 10 тона дълбоководни видове риби, през която и да е от годините в периода от 1998 – 2000 г., включително (2000 – 2003 г. за новите държави-членки). Регламент № 2347/2002 въведе и специални изисквания за докладване на данни и извършване на контрол, включително одобрени планове за вземане на образци, зони за наблюдение, както и изискването за акостиране само в определените за целта пристанища. Допълнителни изисквания относно събирането на данни са посочени в Регламент (ЕО) № 1581/2004⁴ на Комисията.

¹ ОВ L 356, 31.12.2002 г., стр. 1-11.

² ОВ L 396, 31.12.2004 г., стр. 1-3

³ ОВ L 351, 28.12.2002 г., стр. 6-11

⁴ ОВ L 289, 10.9.2004 г., стр. 6-53

Регламенти № 2340/2002 и № 2269/2004 бяха заменени с Регламент (ЕО) № 2270/2004⁵ на Съвета, който определи ОДУ за запасите от дълбоководни видове риби за 2005 г. и 2006 г. Този регламент въведе и ОДУ по отношение на редица видове запаси, за които преди това нямаше ограничения на улова. В допълнение с оглед научната информация, че запасите от атлантически големоглав в зона VI са силно намалели, този регламент въведе зона, в която е забранен риболовът на този вид риби на запад от Обединеното кралство и Ирландия. Риболовните кораби, извършващи улов в тази зона, не могат да разтоварват никакви количества атлантически големоглав. Риболовните кораби, които имат право да ловят този вид риби и преминават транзит през забранената за риболов зона, трябва да поддържат скорост от над 8 възела, за да се гарантира, че в зоната не се извършват риболовни дейности.

Основният документ с научната информация за запасите от дълбоководни видове риби се издава на всеки две години, но понякога разполагаме с конкретна информация за запасите от определени видове или решения, взети в контекста на регионалните риболовни организации, които изискват предприемането на специфични мерки в рамките на относително кратък срок. Пример в това отношение е препоръката, одобрена от КРСА, за необходимост от намаляване на риболовната дейност по отношение на запасите от дълбоководни видове риби с 30 % през 2005 г. и 2006 г. Вместо да изменя Регламенти № 2347/2002 и № 2270/2004, Комисията включи изискванията за намаляване на риболовната дейност в киловат/дни с 30 % спрямо нивата от 2003 г. в предложението си за Регламент (ЕО) № 27/2005⁶ на Съвета и Регламент (ЕО) № 51/2006⁷ на Съвета, определящи възможностите за риболов съответно за 2005 г. и 2006 г., за да постигне съответствие с препоръката на КРСА. Съветът на министрите обаче одобри само две последователни намалявания на дейността с 10 % през 2005 г. и 2006 г.

3. ЕФИКАСНОСТ НА РЕГЛАМЕНТИТЕ

Има два аспекта, които трябва да бъдат взети предвид при оценката на ефикасността на регламентите. Първият е дали приетите мерки са адекватни за защита на запасите от дълбоководни видове риби. Вторият е дали тези мерки са били правилно приложени и следователно са постигнали планираните резултати.

3.1. Адекватни ли са приетите мерки?

3.1.1. Нива общ допустим улов

Опитите за регулиране на дълбоководния риболов са относително скорошни. Те бяха породени от нуждата да се спре или забави бързото разрастване на риболова на видове, за които се знае много малко. Липсата на основни познания за биологията на дълбоководните видове и дълбоководната екосистема означава, че общият допустим улов и ограниченията за риболовната дейност, които бяха определени, са в известна степен произволни. Пълното съблюдаване на предпазния подход би изисквало определяне на много

⁵ ОВ L 396, 31.12.2004 г., стр. 4-12

⁶ ОВ L 12, 14. 1.2005 г., стр. 1-151

⁷ ОВ L 16, 20.1.2006 г., стр. 1-183

по-ниски нива на ОДУ и ограничаване на риболовната дейност или дори прекратяване на риболова.

Нивата на ОДУ, определен за 2003 г. и 2004 г., бяха стъпка в правилната посока, но в повечето случаи те са твърде високи за осигуряване на трайни запаси от риба. Освен това обявеният улов от повечето видове запаси бе значително по-малък от ОДУ, което показва, че нивата на ОДУ не са ограничителни за риболова. Поради това предлагайки нивата на ОДУ за запасите от дълбоководни видове риби за 2005 г. и 2006 г., Комисията се опита да гарантира, че те наистина са ограничителни, като използва за база действителното ниво на улова, а не съществуващите нива на ОДУ. В случаите, при които научното становище сочеше необходимост от значително намаляване на риболовната дейност или улова, но не определяше конкретна цифра, бе предложено 30 % намаляване на възможностите за улов. В случаите, при които научното становище сочеше необходимост от значително намаляване на риболовната дейност или улова с конкретна цифра, тази цифра бе използвана за изчисляване на предложени ОДУ. За да се смегчи социалното и икономическото въздействие, предложеният ОДУ никога не е бил по-малък от 50 % от улова през 2003 г.

Съветът на министрите не прие методологията на Комисията, като вместо това одобри много по-скромно намаляване с максимум 15 % спрямо съществуващия ОДУ, а не заявения улов. Това решение бе взето поради политическите трудности, свързани с представянето на очевидно голямо намаляване на възможностите за риболов на запасите от дълбоководни видове риби, когато те се считат за алтернатива на затихващия крайбрежен риболов. За запасите, за които бяха предложени нива на ОДУ за пръв път в Регламент № 2270/2004, Съветът прие предложението на Комисията за намаляване на улова с между 30% и 50 % спрямо истинското ниво на заявения улов.

В таблицата в приложението се сравняват договорените нива на ОДУ за 2005 г. и 2006 г. със заявения улов за 2005 г. В повечето случаи уловът бе значително по-малък от нивата на ОДУ, което показва, че последните все още не са ограничителни.

3.1.2. Уместност на нивата на ОДУ относно управлението на запасите от дълбоководни видове риби

С няколко изключения, при дълбоководния риболов се улавят различни видове риби, макар че намерението е да се улавят само един или два вида от тях. Някои дълбоководни видове риби обитават територии, достигащи до полегатия наклон на континенталния шелф, като рибите от вида молва и менек, които могат да бъдат страничен улов при дънен риболов в плитки води.

За да са ефективни нивата на ОДУ при извършване на риболов на различни видове риби, ОДУ за отделните видове запаси трябва да бъде определен относително пропорционално на нива, които свеждат до минимум изхвърлянето на риба и страничния улов. Това е много трудно да бъде постигнато дори при риболов на различни видове риби в плитки води, за които има много повече информация относно процентите уловена и изхвърлена риба. За запасите от дълбоководни видове риби отделните нива на ОДУ са

определени единствено въз основа на официално докладвания улов за всички видове риболов с почти никаква информация за състава на улова за всеки от различните видове извършен риболов или за процента изхвърлена риба. Освен това нивата на ОДУ са определени само за 9 измежду 48-те вида, посочени в приложения I и II към Регламент № 2347/2002. Уловът на другите видове е прекалено спорадичен или в прекалено малки количества, за да е уместно определянето на нива на ОДУ за тях. За съжаление ограниченият брой видове, за които има определен ОДУ, насърчи докладването на неверни данни за видовете уловена риба с цел да се избегне отчитането им спрямо квотите.

Друг проблем, опитвайки се да управляваме запасите от дълбоководни риби, като използваме нива на ОДУ е, че относително малко се знае за географската структура на запасите от дълбоководни видове риби. Ето защо нивата на ОДУ твърде често се определят за огромни зони за управление, отчасти за да се предотврати невярното докладване на данни, което може да настъпи при по-тясно определени зони на ОДУ. Опасността от неволно изключване на зона от режима на ОДУ бе илюстриран с развитието на риболова на дългоопашата риба, за която има ограничения на улова в норвежки води, от Международния съвет за експлоатация на морските пространства (ICES), за зона III. Регламент № 2270/2004 определи ОДУ от 1590 тона за зона III към ICES, но посочи, че това се отнася за водите на Общността и международните води. Поради това ОДУ не обхваща водите на Норвегия, макар че докладите с данни за улова, въз основа на които бе изготвен този регламент, включваха количеството улов в норвежки води. Тази „вратичка“ бе използвана от редица датски риболовни кораби, които извършваха законен риболов въз основа на историческо право, признато от Норвегия, и които през 2005 г. увеличиха улова си на дългоопашата риба на повече от 14 000 тона.

Въпреки трудностите и недостатъците нивата на ОДУ вероятно имаха някакъв ефект за ограничаване на смъртността на рибите по време на риболов за някои от основните видове риби, за които има ограничения на улова. Все пак е ясно, че дългосрочното управление на запасите от дълбоководни видове риби трябва да допълва нивата на ОДУ с други мерки, и по-специално ограничаване на риболовната дейност.

3.1.3. Управление на риболовната дейност по отношение на дълбоководните запаси

Съгласно член 4 от Регламент № 2347/2002 капацитетът на риболовните кораби, притежаващи разрешително за дълбоководен риболов, е ограничен до общия капацитет на всички риболовни кораби, които са уловили повече от 10 тона всякакъв вид дълбоководни риби през 1998 г., 1999 г. или 2000 г. Тази горна граница на капацитета имаше за цел да ограничи разрастването на дълбоководния риболов, но вероятно на практика не е дала резултат.

Една от причините е, че някои риби – част от запасите от дълбоководни видове, се улавят като страничен улов по време на риболов, чиято цел са плитководни видове риби. Вече бяха споменати примерите с рибите молва и менек. Друг пример е този с рибите аргентина, които са посочени като дълбоководен вид в Регламент № 2347/2002, но които се улавят като страничен улов при риболов на син меджид. Това означава, че пределният капацитет включва риболовни кораби, които не ловят от запасите на дълбоководни видове риби, и

представлява много по-голям дял от общия капацитет на риболовната флота, отколкото бихме предположили въз основа на относителната важност на дълбоководния риболов.

Вторият проблем е, че член 4 изисква общият капацитет на всички риболовни кораби, които са уловили повече от 10 тона, през която и да е от годините в периода между 1998 г. и 2000 г., да бъде включен в тази горна граница. Ако един риболовен кораб е уловил 10 тона от дълбоководните видове риби само през една от тези години, а друг кораб е уловил 10 тона само през една друга от тези години, капацитетът на двата кораба ще бъде включен в пределния капацитет. Резултатът е, че горните граници са нереалистично високи и не ограничават броя на риболовните кораби, които ловят дълбоководни видове риби.

Този недостатък подкопава ефективността на намаляването на риболовната дейност, наложено от Регламенти № 27/2005 и № 51/2006, които изискват съответно 10 % и 20 % намаляване на броя киловати на ден риболов, разпределени за корабите, притежаващи разрешителни за дълбоководен риболов спрямо нивата, разпределени през 2003 г. (годината, през която влезе в сила Регламент № 2347/2002 и следователно е първата година, за която са налице надеждни данни за риболовната дейност). Тъй като много от риболовните кораби, притежаващи разрешителни за дълбоководен риболов, не ловят от запасите от дълбоководни видове риби, намаляването на риболовната дейност не води задължително до намаляване на степента им на експлоатация, а дори може излишно да ограничи риболовната дейност по отношение на някои други видове риболов. За да се избегне преобладаването на намаляването на риболова на син меджид, при който има страничен улов на аргентина, в номиналното намаляване на риболовната дейност по отношение на дълбоководните видове, за целите на изготвяне на изчисленията за риболовната дейност Регламент № 51/2006 изключва аргентината от списъка с дълбоководни видове.

В процеса на разглеждане на адекватността на приетите мерки трябва да се отбележи, че не става ясно незабавно дали последователното намаляване на два пъти на риболовната дейност с 10 % през 2005 г. и 2006 г. спрямо нивата от 2003 г. е достатъчно или не за постигане на съответствие с препоръката на КРСА риболовната дейност по отношение на запасите от дълбоководни видове риби да бъде намалена с 30 % спрямо предишните високи нива. Този въпрос се разглежда по-нататък в раздел 4.2.4, който обхваща докладването на нивата на риболовна дейност от държавите-членки.

3.2. Приложение на регламентите:

3.2.1. Програми за наблюдение и вземане на образци за научни цели

Член 8 от Регламент № 2347/2002 изисква държавите-членки да изготвят програма за наблюдение за събиране на информация относно дейностите на риболовните кораби, притежаващи разрешително за дълбоководен риболов. Те трябваше да бъдат оценени от Комисията в рамките на 6 месеца след влизането в сила на регламента.

Този краен срок не бе спазен. Когато бе приет Регламент № 2347/2002, държавите-членки, притежаващи квоти за дълбоководните ресурси, бяха Белгия, Дания, Франция, Ирландия, Нидерландия, Португалия, Испания, Швеция и Обединеното кралство. До края на март 2003 г., три месеца след влизането в сила на Регламент № 2347/2002, план за вземането на образци бе получен единствено от Германия. Швеция информира Комисията, че счита улова си на дълбоководни видове риби за твърде малък, за да изготвя план за вземане на образци. В резултат на писмено напомняне планове за вземане на образци бяха представени от Франция, Германия, Ирландия, Португалия, Испания и Обединено кралство. Такива планове не бяха представени от Белгия, Дания, Нидерландия и Швеция, въпреки че Научният технико-икономическия комитет по риболова (STECF) към Европейската комисия отбеляза, че квотите за дълбоководен риболов за всички тези страни са много малки. След разширяването на ЕС, новите държави-членки също трябваше да представят планове за вземане на образци, въпреки че не е получен нито един.

Основен недостатък на Регламент № 2347/2002 е, че няма ясно определена стратегия за вземането на образци, което означава, че дори ако изискването за изпълнение на план за вземане на образци е спазено, качеството на получените данни може да бъде лошо или пък да е трудно обединяването на данните от различните държави-членки. Докладът на работната група по дълбоководен риболов към ICES се отнася до използването на данните, събрани като част от програмите за наблюдение само в случай на няколко вида запаси, например за дългоопашата риба в зони Vб, XII, VI и VII.

3.2.2. *Списъци на определените пристанища*

Съгласно член 7 от Регламент № 2347/2002 разтоварването на дълбоководни видове риби в количества по-големи от 100 кг може да се извършва единствено в определени пристанища, списък на които трябва да е бил изпратен на Комисията в рамките на 60 дни след влизането в сила на регламента. Процедурите за проверка и наблюдение на риболова на дълбоководни видове риби в тези пристанища трябва да бъдат изпратени в рамките на 30 дни след този срок.

Списъци на определените пристанища бяха предоставени от всички държави-членки, но съответните процедури за инспекция и наблюдение бяха получени единствено от Белгия, Дания, Франция, Германия, Ирландия, Латвия, Нидерландия, Полша, Португалия, Испания, Швеция и Обединеното кралство.

Отново подчертаваме, че липсата на насоки относно процедурите за инспекция и наблюдение е недостатък на Регламент № 2347/2002. Освен това инспекцията при разтоварване на дълбоководни видове риби обикновено се извършва успоредно с инспекцията при разтоварване на много по-големи количества риба от дънен риболов и поради това понякога се счита за по-маловажна.

3.2.3. *Списък на риболовните кораби, притежаващи разрешително за дълбоководен риболов*

Единствено Португалия и Испания изпълниха изискването на член 7 от Регламент (ЕО) № 1627/94 на Съвета⁸ за предоставяне на списък с риболовни кораби, на които са издадени разрешителни за дълбоководен риболов.

3.2.4. *Докладване на риболовната дейност*

В член 9 от Регламент № 2347/2002 на Съвета се посочва, че държавите-членки трябва да обменят информацията относно улова на дълбоководни видове риби и извършената риболовна дейност за всяко полугодие на календарната година, изразена в киловата на ден риболов, представена на тримесечие, по тип риболовни принадлежности, по видове риби, както и информацията относно улова на допълнителните видове риби, посочени в приложение II към същия регламент.

Очетите за полугодията трябваше да бъдат използвани за събиране на подробна информацията относно нивата на риболовна дейност по видове риболовни принадлежности за по-точно определяне на видовете дълбоководен риболов, което пък да позволи по-добра насока на усилията за намаляване на риболовната дейност. Общността изрази своята гореща подкрепа за този подход по време на успешните годишни събрания на КРСА. Никоя от държавите-членки обаче не докладва редовно информацията за тази дейност, макар че няколко държави предоставиха по-подробна информация за последните няколко години вследствие на искане от страна на Комисията.

И по-точно обобщени данни за нивата на риболовна дейност за годините 1998 – 2004 г. Искането бе отправено, за да се изготви оценка на това дали намаляването на риболовната дейност за 2005 г. с 10 % спрямо нивата от 2003 г., изисквано от Регламент 27/2005, ще бъде достатъчно или не за постигане на съответствие с препоръката на КРСА за намаляване на риболовната дейност с 30 % спрямо неотдавнашните високи нива.

Обобщени данни за тази дейност за годините 2000 – 2005 г. (или оценките на риболовната дейност за годините преди 2003 г., когато Регламент 2347/2002 влезе в сила) бяха предоставени от Дания, Франция, Ирландия, Нидерландия, Португалия, Испания, Швеция, Германия и Обединеното кралство. Тези данни сочат, че риболовната дейност през 2005 г. е била максимум 65 % от дейността, извършена през 2000 г., което подсказва, че Общността наистина е спазила препоръката на КРСА.

3.2.5. *Мониторинг и контрол*

С член 7 от Регламент 2270/2004 се въведе защитена зона за атлантическия големоглав. На корабите с разрешително за дълбоководен риболов, които влизат в зоната, не е разрешено да съхраняват на борда, да разтоварват или да прехвърлят на борда на друг кораб никакво количество атлантически

⁸ ОВ L 171, 6.7.1994 г., стр. 7-13.

големоглав, нито пък да разговарват каквито и да е количества от същата риба при завръщането на кораба от риболов, освен ако всички принадлежности, които носят на борда, са вързани и прибрани по време на преминаването през зоната и средната скорост при транзита е поне 8 възела.

Изпълнението на тези мерки изисква непосредствен мониторинг на данните, предоставени от Системата за спътниково наблюдение на корабите (VMS), и по-специално подаване на предупреждение, когато скоростта на някой от корабите спадне под 8 възела. Като че ли никоя държава-членка не е направила това в действителност. По принцип алармените системи на Центровете за наблюдение на риболова (ЦНР) не са настроени да подават автоматично предупреждение, когато риболовен кораб извършва улов или преминава транзитно през зоните, за които са наложени ограничения на улова. Това означава, че макар и да е технически възможно ЦНР не информират местните инспектори за каквито и да е подозрителни дейности на конкретни кораби в зоната за риболов. Ако това се правеше, то щеше да позволи тези кораби да бъдат разпознавани от инспекторите при пристигането им в пристанище.

В раздел 4.1.3 бе отбелязано, че определянето на корабите, които могат да поискат разрешително за дълбоководен риболов, е твърде общо и включва много кораби, които извършват само незначителен улов на запасите от дълбоководни видове риби. То има отрицателно въздействие и върху ефективността на ограниченията за дълбоководен риболов, което може да доведе и до проблеми, свързани с контрола на риболова на запаси от други видове риби. Това е така, защото като притежател на разрешително за дълбоководен риболов, риболовен кораб може законно да извършва улов в зони, където държава-членка има квоти за дълбоководен риболов. Това обаче не означава непременно, че риболовният кораб извършва улов на риба от дълбоководните запаси в тези зони. В някои случаи разрешителното за дълбоководен риболов осигури легитимност за риболовните дейности в зони, където риболовният кораб няма право да извършва улов на видовете, за които понастоящем има ограничения.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

- Много дълбоководни видове имат толкова ниско възпроизводство, че устойчивите нива на експлоатация са вероятно твърде ниски, за да се поддържа икономически жизнеспособен риболов. Следователно трябва да признаем, че настоящите нива на експлоатация на тези запаси трябва неизбежно да бъдат намалявани – или по собствен избор, за да се запазят запасите, или по друг начин, защото уловът на тези запаси води до тяхното изчерпване. Нещо повече, времето, необходимо за възстановяване на запасите, е толкова дълго, че намаляването на експлоатацията им трябва да се счита за постоянна мярка, а не средство за подновяване на запасите, което да позволи по-голяма експлоатация в дългосрочен план.
- Във всеки случай лошото изпълнение на сега действащите мерки не може да осигури опазване на дълбоководните запаси.
- Настоящият контрол на риболовната дейност обхваща всички видове риболов, взети заедно, въпреки че някои форми на контрол вероятно са по-устойчиви от други. Най-

належаща е нуждата от повече информация за различните видове риболов, при които има улов на дълбоководни видове риби, така че нивата на риболовната дейност да могат да бъдат коригирани във всеки един от тях индивидуално – в съответствие със защитените видове и видовете, разрешени за улов. Разрешителните за всеки един вид риболов трябва да зависят от това дали риболовният кораб разполага със съответния бордови дневник за улов на риба.

- Решението за изготвяне на планове за вземане на образци, с цел събиране на научна информация, трябва да се вземе както след консултация на общностно ниво, така и с други контрагенти от КРСА. Една от основните критики, които могат да бъдат отправени към съществуващото законодателство е, че въпреки задължението за събиране и докладване на данни указанията как да става това са малко или никакви. Ето защо съдържанието и качеството на плановете за вземане на образци варира между държавите-членки. Освен това, тъй като няма съгласуван формат за начина на докладване, обединяването на събраните данни е трудно. Следователно форматите за докладване трябва да бъдат ясно определени, а данните – по-лесни за достъп от страна на научните работни групи.
- Процедурите за мониторинг и контрол трябва да станат по-строги, като включат ясни процедури за предоставяне на данни от системата VMS.
- Необходимо е да се наблегне на събирането на съответните данни както от търговските риболовни кораби, така и от съгласувани проучвания на изследователски кораби, за да се оцени въздействието на дълбоководния риболов върху екосистемата.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Проценти на усвояване на квотите за 2005 г.

Видове:	Зона	ОДУ за 2005-2006 г.	Улов за 2005 г.	Усвоени квоти
Дълбоководни акули	V, VI, VII, VIII, IX	6763	3294	49 %
Дълбоководни акули	X	120	16	13 %
Дълбоководни акули и <i>Deania histricosa</i> и <i>Deania profundorum</i>	XII	243	148	61 %
Афанопус	I, II, III, IV	30	3	10 %
Афанопус	V, VI, VII, XII	3042	2977	98 %
Афанопус	VIII, IX, X	4000	3389	85 %
Афанопус	КРИЦА 34.1.2.	4285	3195	75 %
Берикс	I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII, XIV	328	302	92 %
Менек	I, II, XIV	35	5	13 %
Менек	III	40	7	18 %
Менек	IV	317	115	36 %
Менек	V, VI, VII	604	452	75 %
Дългоопашата риба	I, II, IV, Va	20	2	8 %
Дългоопашата риба	III	1590	881	55 %
Дългоопашата риба	Vb, VI, VII	5253	3388	64 %
Дългоопашата риба	VIII, IX, X, XII, XIV	7190	5683	79 %
Атлантически големоглав	VI	88	67	76 %
Атлантически големоглав	VII	1148	260	23 %
Атлантически големоглав	I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XI, XII, XIV	102	60	59 %
Синя молва	II, IV, V	119	27	22 %
Синя молва	III	25	1	5 %
Синя молва	VI, VII	3137	3066	98 %
Червен спарид	VI, VII, VIII	298	223	75 %
Червен спарид	IX	1080	430	40 %
Червен спарид	X	1136	1119	98 %
Брадата мерлуза	I, II, III, IV	36	5	14 %
Брадата мерлуза	V, VI, VII	2028	1545	76 %
Брадата мерлуза	VIII, IX	267	269	101 %
Брадата мерлуза	X, XII	63	36	57 %